

Wiersze

Miejsce odosobnienia

Góry - rzeźby przyrody
Wryte przez żywioły
W formę i pustkę.
Grzbiety marmuru
Z wdziękiem wyginają się ku morzu.

Kiedy jestem w górach
Samotnym miejscu odosobnienia,
Jestem cicha jak kamień.
Umysł oczyszcza się w olbrzymich
Nieskończonych objęciach przyrody.

Kiedyś tędy przechodziłam

Kiedyś tędy przechodziłam,
piasek pod stopami,
wiatr wokół mnie,
odczuwanie piękna
pamiętne chwile.

Moja energia i miłość
pozostają przy Ziemi
której słodka istota
wyhodowała moje Ja
do świata istnienia.

Teraz ponadczasowe przeżycie
Twa w mojej pamięci
Na całą wieczność.

Podróż istnienia

Twoja podróż rozpoczyna się z pierwszym krzykiem
Skończy się ostatnim westchnieniem.
Między tymi dwoma dźwiękami
Czas Twojego życia.

Każda chwila to odkrywanie siebie
Szansa by przeżywać
Z rewerencją swoje życie
Jedność we Wszechświecie.

Dziecko Wszechświata

Rodzisz się do życia
Z gwiazdowego pyłu
Wyłaniasz się z pustki
Do życia - żywa istota.

Twoja dusza zna
I pamięta drogę.
Zawsze obecną i znajomą
W ciszy
I samotności.

Przynosisz światło
By rozjaśnić świat
Znaleźć sposób by lśnić
To jest
Praca Twojego życia.

Sposób znajdziesz w sobie.
Niech ukaże się Twoja prawdziwa natura.

Juanita Skolimowski jest rzeźbiarką. Tworzy figury z terakoty, brązu, rzeźby w marmurze. Od wielu lat poezja stała się częścią jej życia i formą artystycznego wyrazu. Żona Henryka Skolimowskiego.